

дворазового скошування, ще й можливість випасати тварин. Вирощування люцерно-злакових травосумішей забезпечує природне балансування врожаю зеленої маси за поживними речовинами. Отже, відпадає потреба у змішуванні зеленої маси різних культур для згодовування.

Отже, вирішальну роль у сумішках відіграє не кількість видів трав, а наявність компонен-

тів, які найбільш повно відповідають еколого-біологічним, ценотичним вимогам в угрупованні, умовам догляду та інтенсивності використання травостою. Якщо вдається здійснити добір компонентів, які відповідають вище перерахованим вимогам, то навіть невелика кількість їх у складі травосумішки послужить гарантією успішного створення високопродуктивного і стійкого за роками травостою.

УДК 632.35

Буценко Л. М.¹, доктор біологічних наук, професор кафедри біотехнології і мікробіології

Коломієць Ю. В.², доктор с.-г. наук, професор кафедри екобіотехнології та біорізноманіття

¹Національний університет харчових технологій

²Національний університет біоресурсів і природокористування України

e-mail: julyja12345@gmail.com

КАРАНТИННІ ЗБУДНИКИ ГНИЛЕЙ КАРТОПЛІ – НЕБЕЗПЕКИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Контроль збудників хвороб сільськогосподарських культур базується на знаннях, щодо поширення та біології патогенів та вимагає наявності діагностичних засобів і підготовлених фахівців. Зважаючи на це важливо постійно відслідковувати появу нових патогенів, особливо у сусідніх країнах, вчасно здійснювати навчання спеціалістів і організовувати роботу з виявлення патогенів в Україні.

Зважаючи на економічну важливість цих патогенів точне виявлення збудників хвороб має вирішальне значення, а також є однією з найбільш ефективних стратегій запобігання їх подальшого поширення.

У цьому питанні звертає на себе увагу комплекс бактеріальних патогенів, що спричинюють гнилі пасльонових та деяких інших культур, – *Ralstonia solanacearum species complex*.

Цей комплекс включає види: *Ralstonia solanacearum*, *Ralstonia pseudosolanacearum* та *Ralstonia solanacearum*. Всі патогени цього комплексу становлять небезпеку для рослинництва євро-

пейських країн та внесені до переліку карантинних організмів Європейської та Середземноморської організації із захисту рослин (EPPO).

При цьому, *R. solanacearum* – внесено до переліку A1 (list A1 EPPO) відсутніх на території Євросоюзу патогенів. Види *Ralstonia solanacearum* та *Ralstonia pseudosolanacearum* внесено до списку A2 (list A2 EPPO) обмежено поширені види.

Карантинна служба в Україні у 2019 році внесла до переліку A1 лише *Ralstonia solanacearum*.

Отже, лише наявність одного із трьох патогенів буде контролюватися при ввезенні рослин та територію України. За даними EPPO також патоген як *Ralstonia pseudosolanacearum* обмежено виявлявся у сусідніх з Україною країнах, зокрема, Польщі.

Тому необхідно більш ретельно підходити до формування переліків карантинних патогенів, здійснювати моніторинг появи нових патогенів, як в Україні, так і у сусідніх країнах й організовувати діяльність із запобігання потраплянню нових збудників хвороб рослин.

УДК 631.526.32:634.23:631.527

Василенко В. І., кандидат с.-г. наук, завідувач лабораторії селекції та технологій вирощування плодів культур

Трохимчук А. І., кандидат с.-г. наук, керівник НТП «Генетичні ресурси рослин»

Іскренко З. І., провідний агроном лабораторії селекції та технологій вирощування плодів культур

Інститут садівництва Національної академії аграрних наук України

e-mail: a.trokhymchuk@ukr.net

РЕЗУЛЬТАТИ ВИВЧЕННЯ ІНТРОДУКОВАНИХ ЗРАЗКІВ ЧЕРЕШНІ ГЕНОФОНДУ РОСЛИН ІНСТИТУТУ САДІВНИЦТВА НААН

В Україні збереження та мобілізація генетичних ресурсів культурних рослин проводиться з 1992 р. за державною науково-технічною програмою «Генетичні ресурси рослин», а з 2011 року завдання з цього напрямку об'єднані в підпрограму «Помологія». Координацію і науково-методичне керівництво здійснює Національний центр генетичних ресурсів рослин України (НЦГРРУ), який працює на базі Інституту рослинництва ім. В.Я. Юр'єва НААН.

Одним із напрямків дослідження підпрограми «Помологія», є збагачення колекцій генетичного банку новими цінними зразками плодів культур та ягідних культур, що передбачає не лише виведення нових сортів, а також вивчення інтродукції, тобто залучення зразків генофонду рослин з інших кліматичних зон з подальшим їх вивчення та виділення зразків з високим господарсько-біологічним потенціалом.

Інститутом садівництва НААН та його мережею постійно ведеться робота по відборі найкра-